

A pletykás asszonyok

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren innen, valahol Kéménden, élt egyszer nagyon régen egy szegény emberpár. Olyan szegények voltak, mint a templom egere. A faluban már nem is adtak nekik helyet és ezért kénytelenek voltak a falu szélén levő kéméendi földvár legeslegtetején egy lyukas sátorban lakni. Az volt még a nagyobbik baj, hogy még egy fia gyerekük se volt, s ezért télen-nyáron át búsultak. A szegényembernek egyszer aztán az jutott az eszébe, hogy ő bizony majd tojik egy nagy tojást, és azt ki fogja keleszteni a hóna alatt. Tojott is mindjárt egy nagy tojást és három hétig a hóna alatt melengette azt. Három hét után ki is kelt belőle egy kiscsirke. Éppen akkor potyogtak le a tojáshéjak a hátáról, amikor odajött a szomszédék asszonya, és látta a kikelt kiscsibét. A szomszédasszony mindjárt hazament, átment a másik szomszédba és ott eldicsekedte, hogy a szomszéd Jancsi bácsi tojott két tojást és azokból kiscsibék keltek ki. Ez az asszony szintén átszaladt a másik szomszédasszonyhoz és ott eldicsekedte szintén, hogy a Várhegyen lakó Jancsi bácsi tojott öt tojást és mind az ötből kiscsibék keltek ki. Ez az asszony ugyancsak átszaladt a másik szomszédba, ahol eldicsekedte, hogy a Várhegyen lakó Jancsi bácsi tojott egy fél fészekaljnyi tojást, amelyek ki is keltek és igen aranyos kiscsibék keltek ki belőlük. Ez az asszony is mindjárt átment a szomszédba, ahol éppen a kántortanítóék laktak, és ő is eldicsekedte, hogy a Várhegyen lakó Jancsi bácsi tojott egy egész fészekalja tojást és gyönyörű szép kiscsibék keltek ki belőlük. A kántor erre ezt felelte:

– Hát már én elmegyek a Jancsi bácsihoz és megnézem azt a csodát!

– Jaj, ne menjen oda kántor úr – kérlelte az asszony –, mert azóta sok minden történt ott! Ugyanis a kiscsibéket mind elhordta a kánya, egy sem maradt belőlük! Jancsi bácsi pedig a feleségével együtt, a végtelen nagy szomorúságukban öngyilkosságra szánták rá magukat, beleugrottak a Garam folyóba, ott, ahol a legmélyebb és már el is vitte a víz mindkettőjüket!

Erre az asszony hazament és a kántor se ment el Jancsi bácsiékot megtekinteni. Ha a Jancsi bácsiék nem ugrottak volna a Garam folyóba, akkor az én mesém is tovább tartott volna. Itt a mese vége, fussatok el véle!